

man ønsker at lovgive om, for det fremgår ikke særlig tydeligt på nuværende tidspunkt i hvert fald.

Så man har glemt at se på konsekvenserne, og det, vi kommer til, er at lovgive i blinde. Og Socialdemokratiets ordfører sagde det jo ganske præcist her i en kort bemærkning til Kristeligt Folkepartis ordfører: I dag diskuterer vi ikke indholdet, nu diskuterer vi kun rammerne. Men jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Kolstrup i, at det ville være mere logisk, hvis vi havde gjort det omvendt: Først diskuterer vi, hvad det er, vi ønsker at opnå, og bagefter finder vi ud af, hvordan rammerne så skal se ud, for at vi når det mål. Men det har man ikke valgt at gøre. Man vil gøre det i den anden rækkefølge.

Og det har jo så også ført til, at mange af, må jeg kalde dem, eksperterne har advaret imod de her love, advaret imod, at vi gennemfører de tre lovforslag, som er lagt på bordet. Det er både for så vidt angår de studerende, de uddannede og deres organisationer og de ansatte; de advarer imod, at vi gør det her, og det synes jeg er noget, man bør sådan lytte bare en anelse til. Det har jeg i hvert fald valgt at gøre. Det må siges at være de mennesker, som har det inde under huden, og ved, hvad det er, de taler om, og når de advarer imod det, bliver jeg meget skeptisk.

Vi har i Frihed 2000 også lagt mærke til, at det, man egentlig ønsker at gøre, er at lave nogle kasser, nogle meget solide og faste kasser med nogle solide rammer, og så vil man sådan set tvinge alt og alle ned i kasserne. Men problemet er vel, at mange uddannelser ikke lige passer ned i kasserne, og hvis ikke de lige passer ned i kasserne, hvad sker der så? Ja, så sker det, at man er nødt til at give dispensation, og man er nødt til at se stort på nogle ting og sådan noget, men alt i alt vil det jo betyde, at de meget stramme og snævre rammer, der så vil blive, alt andet lige vil få indflydelse på kvaliteten. Og det er ikke hensigtsmæssigt.

Det er f.eks. problematisk, at man blander den akademisk eller forskningsbaserede uddannelse sammen med den mere praktisk orienterede uddannelse. Det giver nogle problemer også i forhold til titlerne. Som andre ordførere har været inde på, vil der alt andet lige opstå en titelforvirring.

Så har jeg hørt argumentet: Jo, men det er, fordi der er nogle uddannelser i Danmark i dag, hvis titler man ikke kan oversætte til andre sprog. Det er jo sådan set noget vrøvl. Tvært-

imod har nogle af de, der har forstand på det her område, jo fortalt, at tværtimod så vil det være nogle af de nye uddannelser, hvor det vil være ganske problematisk at forklare omverdenen, hvad de egentlig betyder, fordi man ikke kender den slags ord på andre sprog.

Noget af det, jeg har savnet, er f.eks. noget om brobygningen. Jeg kan så forstå på den socialdemokratiske ordfører, at det er, fordi det ikke er det, vi skal diskutere i dag, men det kunne have været skønt, hvis der havde været et par linjer om, hvordan man havde forestillet sig, at f.eks. brobygningen skulle have været på det område. Hvad nu, når alle disse prægtige unge mennesker har taget deres uddannelse? Hvordan kommer de så videre?

Som jeg læser lovforslagene, er der problemer, for der kommer alt andet lige til at blive skabt nogle blindgyder. Der bliver skabt nogle forhindringer i at gå videre. Men der står ikke meget om det i forslagene, og derfor ved vi det egentlig ikke. Det kan også være, vi heller ikke skal vide det. Det kan være, at man ikke ønsker at fortælle os om det.

Så er der det ved det, at man så ønsker, at uddannelsesinstitutionerne skal tvinges ind i CVU'er; det gør man jo. Ganske vist bliver der lagt op til, at det selvfølgelig er frivilligt, men frivilligheden stopper jo allerede derved, at ministeren jo har bestemt, at hvis ikke man er med i CVU, så får det betydning for de tilskud, man får. Og dermed er det jo ikke frivilligt længere. Og det er synd, for det, at man tvinger nogen ind, gør, at mange siger: Så kan det også være lige meget. Og så kaster man ansvaret fra sig og siger: Så må ministeren overtage ansvaret herfra, for hvis ministeren så gerne vil have lov til at bestemme, så lad ministeren bestemme, så passer vi vores arbejde, og så lægger vi ansvaret fra os.

Det betyder jo også, at nogle institutioner jo alt andet lige økonomisk så også vil blive, udsultet er måske så stærkt et udtryk, men alligevel. Og det, der så ligger i det, er jo, at i stedet for at det bliver frivillighed og at det bliver på den mest praktiske måde, man kommer til at gøre det, så bliver det diktatorisk.

Frivillighed, som vi allerede har set det, er langt bedre, for der sidder de mennesker, som har med tingene at gøre til daglig, og siger: Kunne vi gøre det bedre? Og det kan man selvfølgelig i nogle situationer, og det gør man så, og der får man rent faktisk styrket ansvaret og kvaliteten.